'सुप्रपाणे' सुष्ठु प्रकर्षेण पातुं शक्ये तटाकादौ, 'शुद्धा अपः पिवन्तीः' विमलं जलं पिवन्त्यः, वर्त्तन्तामिति शेषः। हे गावः 'तेन', चोरः 'वो मा ईशत' युष्मानपहर्त्तुमीश्वरो माभूत्, 'अघशꣳसः' अघं पापं शंसति मारय ताडयेत्यादिभिर्भर्त्सनं करोतीत्यर्थः। अघशꣳसः सोऽपि 'वो मेशत', तथा 'रुद्रस्य' क्रूरस्य देवस्य, 'हेतिः' आयुधं, 'वः परिवृङ्ग्धात्' युष्माकं परितो वर्ज्जनं करोतु ॥

अथाष्टमीमाह। "उपेदमुपपर्चनं। आसु गोषूपपृच्यतां। उपर्षभस्य रेतसि। उपेन्द्र तव वीर्य्ये" [१२] इति। 'इदं' च वक्ष्यमाणं सर्व्वं, 'उपपृच्यतां' समीपे युज्यतां। किं किमिति तदुच्यते, 'उपवर्चनं' समीपे सम्पर्क्कयोग्यतृणादिकं, 'आसु गोषु', 'उपपृच्यतां' समीपे युज्यतां, 'ऋषभस्य रेतसि', 'उपपृच्यतां', गर्भ इति शेषः। हे 'इन्द्र', 'तव वीर्य्ये' त्वदीये रक्षणसामर्थ्ये 'उपपृच्यतां', गाव इति शेषः॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

'अह'मष्टावन्यशाखाकथितान्नार्थवेहति।
'देवीं वाचं' वेहति स्याच्छब्दे 'अद्भा'र्थवेहति ॥
'ब्रह्म' ब्रह्मार्थ ऋषभे 'आगाव' उपहोमकाः।

इति अष्टमोऽनुवाकः।